

Verordening Wet maatschappelijke ondersteuning gemeente Midden-Groningen 2025

De raad van de gemeente Midden-Groningen;

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van 19 november 2024;

gelet op de artikelen 2.1.3, 2.1.4, eerste, tweede, derde, zesde en zevende lid, 2.1.4a, eerste, tweede en zesde lid, 2.1.4b, tweede lid, 2.1.5, eerste lid, 2.1.6, 2.3.6, vierde lid, en 2.6.6, eerste lid van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 en artikel 5.4 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015; besluit de **Verordening Wet maatschappelijke ondersteuning gemeente Midden-Groningen 2025** vast te stellen.

Artikel 1. Begripsbepalingen

1. In deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
 - a. **al gemeen gebruikelijke voorziening**: voorziening die niet speciaal is bedoeld voor mensen met een beperking en die algemeen verkrijgbaar is en niet of niet veel duurder is dan vergelijkbare producten, diensten, activiteiten of andere maatregelen en financieel kan worden gedragen met een inkomen op minimumniveau;
 - b. **an dere voorziening**: voorziening anders dan in het kader van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015;
 - c. **bi jdrage**: bijdrage als bedoeld in artikelen 2.1.4 en 2.1.4a van de wet;
 - d. **Eigen kracht**: het vermogen van de cliënt om zelf tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of participatie of tot een oplossing voor zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang te komen.
 - e. **fo r mele ondersteuning**: hulp die tot een maatwerkvoorziening behoort en die wordt bekostigd vanuit een pgb en wordt verleend op basis van een door het college goedgekeurde overeenkomst met een derde. Als deze derde een natuurlijk persoon is moet er bovendien sprake zijn van een hulpverlenend beroep;
 - f. **fo r meel tarief**: tarief voor formele ondersteuning;
 - g. **g e sprek**: gesprek in het kader van het onderzoek als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet;
 - h. **h u lpvraag**: behoefte aan maatschappelijke ondersteuning als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid van de wet;
 - i. **i n f o r mele ondersteuning**: ondersteuning, ingekocht met een pgb, die niet wordt verleend in het kader van een hulpverlenend beroep;
 - j. **i n f o r meel tarief**: tarief voor informele ondersteuning;
 - k. **m elding**: melding aan het college als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid van de wet;
 - l. **p gb**: persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 1.1.1 van de wet;
 - m. **s ociale netwerk**: personen uit de huiselijke kring of andere personen met wie de inwoner een sociale relatie onderhoudt;
 - n. **v og**: verklaring omtrent gedrag
 - o. **v oorliggende voorziening**: algemeen gebruikelijke voorziening of andere voorziening waarmee aan de hulpvraag tegemoet wordt gekomen;
 - p. **w et**: Wet maatschappelijke ondersteuning 2015.
2. Alle begrippen die in deze Verordening worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de wet en het Uitvoeringsbesluit maatschappelijke ondersteuning 2015.

Artikel 2. Procedureregels aanvraag maatschappelijke ondersteuning

Het college bepaalt met inachtneming van de artikelen 2.3.1 tot en met 2.3.5 van de wet in de Nadere regels op welke wijze in samenspraak met de inwoner wordt vastgesteld of de inwoner voor een maatwerkvoorziening voor zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen of opvang in aanmerking komt.

Artikel 3. Criteria voor een maatwerkvoorziening

1. Een inwoner komt in aanmerking voor een maatwerkvoorziening:
 - a. ter compensatie van de beperkingen in de zelfredzaamheid of participatie die de inwoner ondervindt, voor zover de inwoner deze beperkingen naar het oordeel van het college niet op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk dan wel met gebruikmaking van algemeen gebruikelijke voorzieningen of algemene voorzieningen kan verminderen of wegnemen. De maatwerkvoorziening levert een passende bijdrage aan het realiseren van een situatie waarin de inwoner in staat wordt gesteld tot zelfredzaamheid of participatie en zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kan blijven, of;
 - b. ter compensatie van de problemen bij het zich handhaven in de samenleving van de inwoner met psychische of psychosociale problemen en de inwoner die de thuissituatie heeft verlaten, al dan niet in verband met risico's voor zijn veiligheid als gevolg van huiselijk geweld, voor zover de inwoner deze problemen naar het oordeel van het college niet op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk dan wel met gebruikmaking van algemene voorzieningen kan verminderen of wegnemen. De maatwerkvoorziening levert een passende bijdrage aan het voorzien in de behoefte van de inwoner aan beschermd wonen of opvang en aan het realiseren van een situatie waarin de inwoner in staat wordt gesteld zo zich snel mogelijk weer op eigen kracht te handhaven in de samenleving.
2. Ten aanzien van een maatwerkvoorziening met betrekking tot zelfredzaamheid en participatie geldt dat een inwoner alleen voor een maatwerkvoorziening in aanmerking komt als de noodzaak tot ondersteuning:
 - a. voor de inwoner redelijkerwijs niet vermijdbaar was, en
 - b. voorzienbaar was, maar van de inwoner redelijkerwijs niet verwacht kon worden maatregelen te hebben getroffen die de hulpvraag overbodig had gemaakt.
3. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is ter vervanging van een eerder door het college verstrekte voorziening, wordt deze slechts verstrekt als de eerder verstrekte voorziening technisch is afgeschreven,
 - a. tenzij de eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de inwoner zijn toe te rekenen;
 - b. tenzij de inwoner geheel of gedeeltelijk tegemoet komt in de veroorzaakte kosten, of
 - c. als de eerder verstrekte voorziening niet langer een oplossing biedt voor de behoefte van de inwoner aan maatschappelijke ondersteuning.
4. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is, verstrekt het college de goedkoopst adequate voorziening.

Artikel 4. Beoordeling aanwezigheid gebruikelijke hulp na melding

1. In aansluiting op de artikelen 1.2.1, onder a. en 2.3.5 lid 3 van de wet wordt geen maatwerkvoorziening verstrekt voor zover de cliënt de problematiek waarvoor in het gegeven geval een maatwerkvoorziening wordt aangevraagd, kan verminderen of wegnemen:
 - a. door gebruik te maken van zijn eigen kracht;
 - b. met gebruikelijke hulp van huisgenoten;
 - c. met mantelzorg of hulp van anderen uit zijn sociale netwerk;
 - d. door gebruik te maken van algemene voorzieningen;
 - e. door gebruik te maken van algemeen gebruikelijke zaken of diensten.
2.
 - a. Bij het onderzoek als bedoeld in artikel 2.3.2 lid 4. onder b. van de wet beoordeelt het college of er gebruikelijke hulp van huisgenoten als bedoeld in artikel 1.1.1 lid 1 Wmo 2015 beschikbaar is.
 - b. Huisgenoten van de cliënt zijn verplicht, als zij daarom gevraagd worden, aan het college de medewerking te verlenen die redelijkerwijs nodig is voor de uitvoering van het onder a. genoemde onderzoek, alsmede bij heronderzoek als bedoeld in artikel 2.3.9 van de wet.
3. Bij de beoordeling als bedoeld in het tweede lid, onder a. wordt, voor zover daartoe aanleiding is, rekening gehouden met:
 - a. de samenstelling van de leefeenheid van de cliënt en diens huisgenoot of huisgenoten;
 - b. de aard van de relatie tussen de cliënt en diens huisgenoten;

- c. de inhoudelijke aard, de omvang en de complexiteit van de ondersteuningsbehoefte van de cliënt;
- d. de beschikbaarheid en de praktische, lichamelijke en geestelijke mogelijkheden van de huisgenoot of de huisgenoten voor het ondersteunen van de cliënt bij diens zelfredzaamheid en participatie dan wel het zich handhaven in de samenleving;
- e. de mate waarin en de wijze waarop de cliënt voorafgaand aan de melding is ondersteund door diens huisgenoot of huisgenoten op het terrein van zelfredzaamheid en participatie dan wel het zich handhaven in de samenleving;
- f. overige relevante omstandigheden van de huisgenoot of huisgenoten van de cliënt die redelijkerwijs van invloed kunnen zijn op de mogelijkheid om de cliënt hulp te bieden op het terrein van zelfredzaamheid en participatie dan wel het zich handhaven in de samenleving.

Artikel 5. Advisering, informatieplicht en medewerking aan de beoordeling

1. Het college vraagt een daartoe door hem aangewezen adviseur om advies, indien dat advies naar het oordeel van het college nodig is voor een zorgvuldig onderzoek rond een melding, aanvraag of heronderzoek;
2. De adviseur moet, afhankelijk van de vereisten van het in lid 1 bedoelde onderzoek, aantoonbaar beschikken over:
 - a. Sociaal-medische kennis op het niveau van een arts;
 - b. Ergonomische kennis;
 - c. Bouwkundige/technische kennis;
 - d. Gedragswetenschappelijke kennis.
3. De inwoner met beperking die een melding heeft gedaan of voor wie dat is gedaan dan wel een aanvraag heeft ingediend of aan wie een voorziening is toegekend, is verplicht om aan het college desgevraagd medewerking te verlenen die redelijkerwijs noodzakelijk is voor de uitvoering van de wet, de verordening en deze nadere regels. Hieronder wordt in ieder geval verstaan:
 - a. het voldoen aan een oproep om op een aangegeven tijdstip en plaats te verschijnen, dan wel iemand op een van tevoren aangegeven moment toegang tot zijn woning te verlenen;
 - b. het meewerken aan een onderzoek door één of meer door het college aangewezen deskundigen, daaronder zo nodig begrepen een lichamelijk of andersoortig onderzoek om de belemmeringen te kunnen vaststellen;
4. De inwoner met beperking die een aanvraag heeft ingediend of aan wie een voorziening is toegekend, is verplicht om op verzoek of onverwijld uit eigen beweging mededeling te doen van alle feiten en omstandigheden waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat zij van invloed kunnen zijn op het recht op een voorziening, dan wel op de aard, de hoogte of de duur daarvan.

Artikel 6. Inhoud beschikking

1. Het college verstrekt een beschikking voor een tegemoetkoming voor aannemelijk meerkosten als bedoeld in artikel 26 van de Nadere regels of een maatwerkvoorziening in de vorm van zorg in natura of een pgb.
2. In de beschikking wordt de informatie- en medewerkingsplicht opgenomen om op verzoek onverwijld uit eigen beweging mededeling te doen van alle feiten en omstandigheden waarvan de inwoner met een beperking redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze van invloed kunnen zijn op het recht op de voorziening, dan wel op de aard, de hoogte of de duur daarvan.
3. In de beschikking tot verstrekking van een maatwerkvoorziening wordt in ieder geval aangegeven of deze als voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt en wordt ook aangegeven hoe bezwaar tegen de beschikking kan worden gemaakt.
4. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in natura wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
 - a. welke de te verstrekken voorziening is en wat het beoogde resultaat daarvan is;
 - b. wat de ingangsdatum en duur van de verstrekking is;
 - c. informatie over de eigen bijdrage;
 - d. hoe de voorziening wordt verstrekt, en
 - e. indien van toepassing welke andere voorzieningen relevant zijn of kunnen zijn.
5. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in de vorm van een pgb wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
 - a. voor welk resultaat het pgb kan worden aangewend;

- b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb;
 - c. wat de hoogte van het pgb is en hoe hiertoe is gekomen;
 - d. indien van toepassing dat de persoon met beperking de voorziening moet terugbetalen of teruggeven als deze voor afloop van de afschrijvingstermijn niet meer wordt gebruikt;
 - e. informatie over de eigen bijdrage;
 - f. wat de duur is van de verstrekking waarvoor het pgb is bedoeld, en
 - g. de wijze van verantwoording van de besteding van het pgb.
6. Bij het verstrekken van een tegemoetkoming aannemelijke meerkosten kan het college in de beschikking een programma van eisen vastleggen waaraan de aan te schaffen voorziening moet voldoen om verantwoord en duurzaam te zijn en waarin kan worden opgenomen:
- a. voor welk resultaat de tegemoetkoming kan worden aangewend;
 - b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van de tegemoetkoming;
 - c. wat de hoogte van de tegemoetkoming is en hoe dit is vastgesteld;
 - d. wat de duur is van de verstrekking waarvoor de tegemoetkoming is bedoeld;
 - e. de wijze van verantwoording van de besteding van de tegemoetkoming;
 - f. dat de persoon met beperking de voorziening moet terugbetalen of teruggeven als deze voor afloop van de afschrijvingstermijn niet meer wordt gebruikt;
 - g. informatie over de eigen bijdrage.

Artikel 7. De voorwaarden voor een pgb

1. Het uitgangspunt is dat de inwoner een voorziening in natura krijgt. Als een inwoner in aanmerking komt voor een individuele voorziening en de ondersteuning zelf wenst in te kopen door middel van een pgb, dan kan dat alleen als in het pgb-plan wordt gemotiveerd waarom een voorziening in natura niet passend is.
2. Het college beoordeelt of de inwoner of de pgb-beheerder in staat is tot een redelijke waardering van zijn belangen.
3. Het college beoordeelt of de ondersteuning die de inwoner met het pgb wenst in te kopen naar het oordeel van het college van voldoende kwaliteit is en is dus veilig, doeltreffend en cliëntgericht. De kwaliteit van de ondersteuning wordt getoetst door middel van het pgb-plan zoals omschreven in het zevende lid.
4. De kwaliteit van de met het pgb ingekochte ondersteuning op basis van het formele tarief voldoet minimaal aan de eisen die de gemeente stelt aan de gecontracteerde zorgaanbieders die vergelijkbare ondersteuning leveren (zoals opgenomen in het kwaliteitskader 2024).
5. De formele pgb-aanbieder moet bij aanvang voldoen aan de onderstaande eisen:
 - a. een VOG van alle betreffende hulpverlener(s) die de begeleiding uit gaan uitvoeren. Het VOG mag maximaal 3 maanden oud zijn. Bij langlopende indicaties moet er elke 2 jaar een nieuwe VOG aangeleverd worden
 - b. een diploma passend bij de functie van de betreffende hulpverlener die de begeleiding gaat uitvoeren;
 - c. een keurmerk dat aantoont dat de pgb-aanbieder de benodigde begeleiding kan bieden. Voorbeelden van deze keurmerken zijn: ISO 9001, HKZ (light), Prezo, Keurmerk kwaliteitswaarborg zorgboerderijen, kwaliteitskader gehandicaptenzorg, keurmerk ZOZ (Kiwa), keurmerk ZZP'ers in de zorg (Kiwa).
6. De inwoner is verplicht om gedurende de gebruiksduur de aangeschafte voorziening voldoende te laten onderhouden en, voor zover van toepassing, toereikend te verzekeren. In geval van een scootmobiel, aangepaste fiets met hulpmotor of elektrische rolstoel is de inwoner verplicht een allriskverzekering af te sluiten gedurende de gebruiksduur van het hulpmiddel.
7. Het college verstrekt een format voor een pgb-plan en de inwoner dient het pgb-plan in bij het college. In dit plan staat in ieder geval:
 - a. welke ondersteuning die tot de individuele voorziening behoort de inwoner van het budget willen betrekken;
 - b. de motivatie waarom het natura-aanbod van de gemeente niet passend is;
 - c. de voorgenomen uitvoerder van de individuele voorziening en de wijze waarop de ondersteuning georganiseerd wordt;
 - d. op welke wijze de kwaliteit van de ondersteuning is gewaarborgd;
 - e. de kosten van de uitvoering, uitgedrukt in aantal eenheden en tarief.

Artikel 8. Voorwaarden informele pgb

De persoon aan wie een pgb wordt verstrekt, kan de ondersteuning betrekken van een persoon die behoort tot het sociale netwerk mits:

- a. vast staat dat deze hulpverlener in staat is tot het verrichten van de zorg op kwalitatieve, doelmatige en veilige wijze;
- b. de ondersteuning aan de inwoner niet leidt tot overbelasting bij de persoon die deze ondersteuning verleent;
- c. de geboden ondersteuning niet leidt tot onveilige situaties;
- d. deze persoon het informele tarief betaald krijgt;

Artikel 9. Voorwaarden pgb-beheerder

1. Voor het beheren van een pgb wordt verwacht dat de beoogd budgetbeheerder in ieder geval aan de tien voorwaarden voor pgb-vaardigheid voldoet. Dat betekent dat de beoogd budgetbeheerder:
 - a. de eigen situatie kan overzien, dan wel die van de hulpvrager en een duidelijk beeld heeft van de hulpvraag;
 - b. op de hoogte is van de regels en verplichtingen die horen bij een pgb of weet waar deze informatie te vinden is bij de desbetreffende instanties;
 - c. een overzichtelijke pgb-administratie bij kan houden, waardoor er inzicht is in de bestedingen van het pgb;
 - d. in staat is om voldoende vaardig te communiceren met de gemeente, zorgverzekeraar of het zorgkantoor, de SVB en de hulpverleners;
 - e. zelfstandig kan handelen en onafhankelijk voor een hulpverlener kan kiezen;
 - f. in staat is om afspraken te maken en vast te leggen en om dit te verantwoorden aan verstrekkers van het pgb;
 - g. kan beoordelen en beargumenteren of de geleverde hulp passend en kwalitatief goed is;
 - h. in staat is om de inzet van hulpverleners te coördineren, waardoor de hulp door kan gaan, ook bij verlof en ziekte;
 - i. als werk- of opdrachtgever de hulpverleners aan kan sturen en aan kan spreken op hun functioneren;
 - j. voldoende juridische kennis heeft over het werk- of opdrachtgeverschap, of weet deze kennis te vinden.
2. Het college acht een persoon niet in staat de aan een pgb verbonden taken verantwoord te kunnen uitvoeren indien er sprake is van één of meerdere van de volgende omstandigheden:
 - a. problematische schuldenproblematiek;
 - b. ernstige verslavingsproblematiek;
 - c. aangetoonde fraude of onrechtmatigheid begaan in de vier jaar voorafgaand aan de aanvraag;
 - d. een verstandelijke beperking;
 - e. een ernstig psychiatrisch ziektebeeld;
 - f. een vastgestelde, blijvende cognitieve stoornis;
 - g. het onvoldoende machtig zijn van de Nederlandse taal in woord en geschrift;
 - h. het niet voldoen aan de voorwaarden voor pgb-vaardigheid, zoals genoemd in het eerste lid.
3. Onverlet het bepaalde in de vorige twee leden wordt een pgb-beheerder alleen geacht de aan het pgb verbonden taken op verantwoorde wijze uit te kunnen voeren, indien :
 - a. de pgb-beheerder niet tevens uitvoerder is van de ondersteuning die met het pgb wordt ingekocht;
 - b. er geen sprake is van een (financiële) relatie tussen de pgb-beheerder en de pgb-aanbieder;
 - c. de pgb-beheerder in voldoende nabijheid is in de vorm van fysieke aanwezigheid en tijd;
 - d. een inwoner niet vaker dan twee keer een pgb-beheerder heeft aangedragen. Als dit niet leidt tot een geschikte pgb-beheerder, dan wordt het financieren van een individuele voorziening door middel van een pgb afgewezen.

Artikel 10. Toekenning of afwijzing pgb

1. Een pgb is alleen mogelijk indien:
 - a. naar het oordeel van het college wordt voldaan aan alle voorwaarden om in aanmerking te komen voor een pgb, en:

- b. er geen weigeringsgrond van toepassing is zoals omschreven in het vierde, vijfde, zesde, zevende en achtste lid;
 - c. de ondersteuning in voldoende mate zal bijdragen aan het bereiken van het in het plan opgenomen beoogde resultaat;
 - d. er op geen enkele manier druk is uitgeoefend op de inwoner om de dienstverlening, in welke vorm dan ook, van deze persoon of organisatie te betrekken;
 - e. deze wordt besteed in het Europese deel van Nederland.
2. Het college verstrekt geen pgb indien de kosten hiervan hoger zijn dan de kosten van een individuele voorziening in natura.
3. Het college verstrekt geen pgb indien informele hulp niet leidt tot minimaal een gelijkwaardig niveau van ondersteuning als bij professionele hulp het geval is, gelet op:
 - a. de frequentie van hulp;
 - b. het type hulp;
 - c. de aard van de hulpvraag waaraan met de verstrekking van het pgb tegemoet wordt gekomen;
 - d. de duur van de hulpvraag;
 - e. de afhankelijkheidsrelatie, en;
 - f. de mate van verplichting die voortvloeit uit het pgb en de daaraan verbonden voorwaarden voor de persoon van wie de ondersteuning betrokken wordt.
4. Het college weigert een pgb te verstrekken als het college eerder een beslissing heeft herzien of ingetrokken, omdat:
 - a. de inwoner of de pgb-beheerder onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;
 - b. de inwoner of de pgb-beheerder niet heeft voldaan aan de verbonden voorwaarden aan een individuele voorziening of het pgb;
 - c. de inwoner of de pgb-beheerder het pgb niet of voor een ander doel heeft gebruikt dan waarvoor het is bestemd;
5. Het college verstrekt geen pgb als er sprake is van ondersteuning in een spoedeisende situatie dan wel ondersteuning die ambtshalve wordt verleend.
6. Het college verstrekt geen pgb voor zover deze is bedoeld voor:
 - a. kosten voor bemiddeling;
 - b. kosten voor tussenpersonen of belangenbehartigers;
 - c. kosten voor het uitvoeren van een pgb-administratie;
 - d. kosten voor ondersteuning bij het aanvragen en beheren van een pgb;
 - e. kosten voor feestdagenuitkering en een eenmalige uitkering;
 - f. de maatwerkvoorziening collectief vervoer.
7. Het college verstrekt geen pgb voor ondersteuning door een pgb-aanbieder die fraude heeft gepleegd.
8. Het college verstrekt geen pgb voor ondersteuning van een pgb-aanbieder waarbij er twijfels zijn over de integriteit van de pgb-aanbieder. Dat doet zich in ieder geval voor indien de pgb-aanbieder:
 - a. betrokken is geweest bij strafbare feiten of overtredingen heeft begaan die de veiligheid en de kwaliteit van de ondersteuning in gevaar brengen;
 - b. verdacht is geweest van strafbare feiten dan wel daarvoor veroordeeld is geweest;
 - c. bestuursrechtelijke en/of fiscaalrechtelijke boetes opgelegd heeft gekregen;
 - d. bestuursrechtelijke handhavingsmaatregelen opgelegd heeft gekregen in de vorm van een last onder bestuursdwang en/of dwangsom;
 - e. er sprake is van feiten en omstandigheden die erop wijzen of redelijkerwijs doen vermoeden dat de pgb-aanbieder en/of zijn directie en/of de aan hen gelieerde vennootschappen een zakelijk samenwerkingsverband onderhouden met derden die in relatie staan tot strafbare feiten of daarvan verdacht worden;
 - f. zich niet professioneel gedraagt door intimiderend gedrag of doordat er meerdere incidenten hebben plaatsgevonden binnen de uitvoering van zijn functie.
9. Verstrekking in de vorm van een pgb vindt niet of niet langer plaats als:
 - a. op grond van aanwijzingen die tijdens het onderzoek duidelijk zijn geworden het ernstige vermoeden bestaat dat de inwoner en/of zijn pgb-beheerder problemen zal hebben bij het omgaan met een pgb;
 - b. er sprake is van vastgesteld oneigenlijk gebruik of misbruik van een pgb in het verleden;
 - c. er naar het oordeel van het college andere, zwaarwegende bezwaren bestaan tegen de verstrekking.

Artikel 11. Hoogte pgb en vervoersvoorziening

1. De hoogte van een pgb wordt vastgesteld voor een zaak, waaronder een autoaanpassing, rolstoel of woonvoorziening, op basis van de kostprijs van de zaak die de inwoner zou hebben ontvangen als de zaak in natura zou zijn verstrekt en rekening houdende met een reële termijn voor de technische afschrijving en de onderhouds- en verzekeringskosten.
2. De hoogte van het pgb voor een vervoersvoorziening die door de budgethouder wordt aangeschaft, wordt als volgt vastgesteld: de tegenwaarde van de goedkoopst – compenserende voorziening op basis van de op dat moment geldende prijsafspraken met de door de gemeente gecontracteerde leverancier, indien nodig verhoogd met een bedrag voor onderhoud, reparatie en verzekering. Indien huur de goedkoopst compenserende voorziening is voor een vervoersvoorziening waarvoor een pgb wordt verstrekt, wordt het pgb als volgt vastgesteld: de tegenwaarde van de huurprijs, inclusief onderhoud, reparatie en verzekering zoals die door de gemeente aan de leverancier wordt betaald.

Artikel 12. Hoogte pgb Wmo-ondersteuning

1. Het college stelt afzonderlijke formele pgb-tarieven vast voor de volgende vormen van Wmo-ondersteuning:
 - a. Hulp bij het huishouden 1;
 - b. Hulp bij het huishouden 2;
 - c. Individuele begeleiding basis;
 - d. Individuele begeleiding plus;
 - e. Begeleiding gezinsondersteuning;
 - f. Persoonlijke verzorging;
 - g. Logeren basis;
 - h. Logeren plus;
 - i. Dagbesteding basis;
 - j. Dagbesteding plus;
 - k. woonvoorziening;
 - l. vervoer;
 - m. beschermd wonen.
2. Het tarief voor de in het eerste lid, aanhef en onderdelen a tot en met j genoemde categorieën bedraagt maximaal 70% van het rekenkundig gemiddelde van de ZIN-tarieven van de door ons gecontracteerde zorgaanbieders.
3. Het tarief voor begeleiding groep, als bedoeld in het eerste lid, aanhef en onderdeel i en j, bedraagt maximaal 80% van het rekenkundig gemiddelde van de ZIN-tarieven van de door ons gecontracteerde zorgaanbieders.
4. Het tarief voor woonvoorziening, als bedoeld in het eerste lid, aanhef en onderdeel k, bedraagt de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate in de gemeente beschikbare ondersteuning in natura.
5. Het formele tarief voor vervoer, als bedoeld in het eerste lid, aanhef en onderdeel l, bedraagt € 12,34 (retour).
6. Het college stelt afzonderlijke informele pgb-tarieven vast voor de volgende vormen van Wmo-ondersteuning:
 - a. huishoudelijke hulp 1: € 20,99 per uur;
 - b. begeleiding basis: € 24,42 per uur;
 - c. verblijf/logeren: € 24,92 per etmaal;
 - d. vervoer: € 2,88 (retour).
7. Een maandelijkse uitbetaling voor de voorzieningen als bedoeld in het eerste lid, aanhef en onderdelen a, b, c, d, h en i, is voor formele en informele aanbieders niet mogelijk.

Artikel 13. Hoogte pgb beschermd wonen

1. De hoogte van het tarief pgb beschermd wonen (formeel en ZZP) op de onderdelen:
 - a. 'verblijf accommodatie met toezicht op afroep of 24 uren toezicht' bedraagt maximaal 100% van het inkooptarief zorg in natura (ZIN) , indien de zorg/ondersteuning wordt ingekocht bij een instelling die wat betreft aard en kwaliteit vergelijkbaar is met een gecontracteerde instelling. Indien de zorg bij een ZZP'er wordt ingekocht bedraagt het tarief maximaal 85% van het inkooptarief ZIN;

- b. woonbegeleiding complex (intra- en extramuraal) bedraagt 100% van het inkooptarief ZIN per uur en in geval van inkoop bij ZZP'er maximaal 85% van het inkooptarief ZIN;
 - c. 'Thuis Plus' voor de bandbreedte 1-3 uur, 4-6 uur en 7- 10 uur per week bedraagt indien de ondersteuning wordt ingekocht bij een instelling die wat betreft aard en kwaliteit vergelijkbaar is met een gecontracteerde instelling 100% en in geval van inkoop bij ZZP'er maximaal 85% van het inkooptarief ZIN;
 - d. activering en participatie bedraagt 100% van het inkooptarief ZIN per dagdeel en er kan, indien noodzakelijk, een door het college vast te stellen adequaat tarief voor vervoer worden gehanteerd;
2. De hoogte van het tarief pgb beschermd wonen wordt jaarlijks per 1 januari opnieuw afgeleid van de dan geldende ZIN tarieven.

Artikel 14. Bijdrage in de kosten van maatwerkvoorzieningen of pgb's en bij verordening aangewezen algemene voorzieningen

1. Een inwoner is een bijdrage in de kosten verschuldigd voor een maatwerkvoorziening of pgb, zolang hij van de maatwerkvoorziening gebruik maakt of gedurende de periode waarvoor het pgb wordt verstrekt.
2. In de gemeente Midden-Groningen worden geen bij verordening aangewezen algemene voorzieningen aangeboden als bedoeld in artikel 2.1.4, derde lid van de wet.
3. De bijdragen voor maatwerkvoorzieningen of pgb zijn gelijk aan de kostprijs, tot aan ten hoogste € 21,- per maand voor de ongehuwde inwoner of de gehuwde inwoners tezamen, tenzij overeenkomstig artikel 2.1.4a, vijfde lid van de wet of hoofdstuk 3 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 geen of een lagere bijdrage is verschuldigd.
4. In afwijking van artikel 2.1.4a, vierde lid van de wet is een inwoner een bijdrage verschuldigd in de kosten voor het gebruik van de maatwerkvoorziening collectief vervoer. Deze bijdrage is:
 - a. voor inwoners welke een beschikking hebben ontvangen voor collectief vervoer en hun geregistreerde huisgenoten een instaptarief van € 1,30 en een kilometerprijs van € 0,23;
 - b. voor medereizigers die geen geregistreerd huisgenoot zijn € 0,57 per kilometer.
5. Met het collectief vervoer kunnen inwoners met een beperking reizen in een gebied van 22,5 kilometer rondom het woonadres. Boven dit geldende maximaal te reizen aantal kilometers geldt het tarief van de vervoerder.
6. In afwijking van het vierde lid kunnen inwoners met een beperking eveneens voor het tarief als genoemd in het vierde lid van de verordening reizen naar en van de ziekenhuizen in Groningen, Scheemda en Stadskanaal, Centrum voor revalidatie Beatruxoord in Haren en de verpleeg- en verzorgingshuizen in Groningen, Veendam, Delfzijl, Appingedam, Winschoten en Zuidlaren.
7. In afwijking van artikel 2.1.4a, vierde lid van de wet is een inwoner een bijdrage verschuldigd in de kosten voor het gebruik van de maatwerkvoorziening wasservice. Deze bijdrage is € 4,70 per wasbeurt, op basis van vijf kilo was per wasbeurt inclusief drogen, opbouwen, halen en brengen.
8. Een inwoner is geen eigen bijdrage verschuldigd voor de maatwerkvoorziening begeleiding gezinsondersteuning.
9. De kostprijs van een:
 - a. maatwerkvoorziening wordt bepaald door een aanbesteding, na consultatie in de markt of na overleg met de aanbieder;
 - b. pgb is gelijk aan de hoogte van het pgb;
 - c. algemene voorziening wordt bepaald door een aanbesteding, na consultatie in de markt of na overleg met de aanbieder.
10. In de gevallen, bedoeld in artikel 2.1.4b, tweede lid, van de wet, worden de bijdragen voor een maatwerkvoorziening of pgb door het CAK vastgesteld en geïnd.
11. De bijdrage voor een maatwerkvoorziening of pgb ten behoeve van een woningaanpassing voor een minderjarige inwoner is verschuldigd door de onderhoudsplichtige ouders, daaronder begrepen degene tegen wie een op artikel 394 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek gegrond verzoek is toegewezen, en degene die anders dan als ouder samen met de ouder het gezag uitoefent over een inwoner.

Artikel 15. Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning

1. Met inachtneming van en toepassing van het toetsingskader kwaliteit Wmo zorgen aanbieders voor een goede kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen, door:
 - a. het afstemmen van voorzieningen op de persoonlijke situatie van de inwoner;
 - b. het afstemmen van voorzieningen op andere vormen van zorg en ondersteuning;
 - c. erop toe te zien dat beroepskrachten tijdens hun werkzaamheden in het kader van het leveren van voorzieningen handelen in overeenstemming met de professionele standaard;
 - d. voor zover van toepassing, erop toe te zien dat de kwaliteit van de voorzieningen en de deskundigheid van beroepskrachten tenminste voldoen aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor de in de toepasselijke sector erkende keurmerken;
 - e. te voldoen aan de governance-code van hun sector;
 - f. te voorzien in een actief kwaliteitsbeleid;
 - g. de ondersteuning tot stand te brengen in overleg met inwoner zowel op individueel als collectief niveau.
2. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders, een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek, en het zo nodig in overleg met de inwoner ter plaatse controleren van de geleverde voorzieningen.

Artikel 16. Meldingsregeling calamiteiten en geweld

1. Het college treft een regeling voor het melden van calamiteiten en geweld bij de verstrekking van een voorziening door een aanbieder en wijst een toezichthoudend ambtenaar aan.
2. Aanbieders melden iedere calamiteit en ieder geweldsincident dat zich heeft voorgedaan bij de verstrekking van een voorziening onverwijld aan de toezichthoudend ambtenaar. De toezichthoudend ambtenaar, bedoeld in artikel 6.1 van de wet, doet onderzoek naar de calamiteiten en geweld en adviseert het college over het voorkomen van verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld.
3. Het college kan bij nadere regeling bepalen welke verdere eisen gelden voor het melden van calamiteiten en geweld bij de verstrekking van een voorziening.

Artikel 17. Voorkoming en bestrijding van ten onrechte ontvangen maatwerkvoorzieningen en pgb's en misbruik en oneigenlijk gebruik van de Wmo 2015

1. Het college informeert inwoners of hun vertegenwoordigers in begrijpelijke bewoordingen over de rechten en plichten die aan het ontvangen van een maatwerkvoorziening of pgb zijn verbonden en over de mogelijke gevolgen van misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet.
2. Onverminderd artikel 2.3.8 van de wet doet een inwoner aan het college op verzoek of onverwijld uit eigen beweging mededeling van alle feiten en omstandigheden, waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing als bedoeld in artikel 2.3.5 of 2.3.6 van de wet.
3. Onverminderd artikel 2.3.10 van de wet kan het college een beslissing als bedoeld in artikel 2.3.5 of 2.3.6 van de wet herzien dan wel intrekken als het college vaststelt dat:
 - a. de inwoner onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;
 - b. de inwoner niet langer op de maatwerkvoorziening, de zorg in natura of het pgb is aangewezen;
 - c. de maatwerkvoorziening of het pgb niet meer toereikend is te achten;
 - d. de inwoner langer dan twee maanden verblijft in een instelling als bedoeld in de Wet langdurige zorg of de Zorgverzekeringswet;
 - e. de inwoner niet voldoet aan de aan de maatwerkvoorziening of het pgb verbonden voorwaarden, of
 - f. de inwoner de maatwerkvoorziening of het pgb niet of voor een ander doel gebruikt.
4. Een beslissing tot verlening van een pgb kan worden ingetrokken als blijkt dat het pgb binnen 3 maanden na uitbetaling niet is aangewend voor de bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.
5. Als het college een beslissing op grond van het derde lid, aanhef en onderdeel a heeft ingetrokken en de verstrekking van de onjuiste of onvolledige gegevens door de inwoner opzettelijk heeft plaatsgevonden, kan het college van de inwoner en degene die daaraan opzettelijk zijn medewerking heeft verleend, geheel of gedeeltelijk de geldswaarde vorderen van de ten onrechte genoten maatwerkvoorziening of het ten onrechte genoten pgb.

6. Ingeval het recht op een in eigendom verstrekte voorziening is ingetrokken, kan deze voorziening worden teruggevorderd.
7. In geval het recht op een in bruikleen verstrekte voorziening is ingetrokken, kan deze voorziening worden teruggevorderd.
8. Het college onderzoekt uit het oogpunt van kwaliteit en recht- en doelmatigheid van de geleverde zorg en ondersteuning, al dan niet steekproefsgewijs, het gebruik van maatwerkvoorzieningen en de bestedingen van pgb's.

Artikel 18. Opschorting betaling uit het pgb

1. Het college kan de Sociale verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken te beslissen tot een gehele of gedeeltelijke opschorting van betalingen uit het pgb voor ten hoogste dertien weken als er ten aanzien van een inwoner een ernstig vermoeden is gerezen dat sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 2.3.10, eerste lid, onder a, d of e, van de wet.
2. Het college kan de Sociale verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken te beslissen tot een gehele of gedeeltelijke opschorting van betalingen uit het pgb voor de duur van de opname als sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 15, derde lid, onderdeel d.
3. Het college stelt de pgb-houder schriftelijk op de hoogte van het verzoek op grond van het eerste en tweede lid.

Artikel 19. Jaarlijkse waardering mantelzorgers

Het college bepaalt bij nadere regeling waaruit de jaarlijkse blijk van waardering voor mantelzorgers van inwoners in de gemeente bestaat.

Artikel 20. Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden

1. Ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een dienst door een derde als bedoeld in artikel 2.6.4 van de wet en de eisen die gesteld worden aan de kwaliteit van de dienst stelt het college vast:
 - a. een vaste prijs, die geldt voor een inschrijving als bedoeld in de Aanbestedingswet 2012 en het aangaan van een overeenkomst met derde; of
 - b. een reële prijs die geldt als ondergrens voor:
 1. een inschrijving en het aangaan overeenkomst met de derde, en
 2. de vaste prijs, bedoeld in onderdeel a.
2. Het college stelt de prijzen, bedoeld in het eerste lid, vast:
 - a. overeenkomstig de eisen aan de kwaliteit van die dienst, waaronder de eisen aan de deskundigheid van de beroepskracht, bedoeld in artikel 2.1.3, tweede lid, onderdeel c, van de wet, en
 - b. rekening houdend met de continuïteit in de hulpverlening, bedoeld in artikel 2.6.5, tweede lid, van de wet, tussen degenen aan wie de dienst wordt verstrekt en de betrokken hulpverleners.
3. Het college baseert de vaste prijs of de reële prijs op de volgende kostprijscomponenten:
 - a. de kosten van de beroepskracht;
 - b. redelijke overheadkosten;
 - c. kosten voor niet productieve uren van de beroepskrachten als gevolg van verlof, ziekte, scholing, werkoverleg;
 - d. reis- en opleidingskosten;
 - e. indexatie van de reële prijs voor het leveren van een dienst;
 - f. overige kosten als gevolg van door de gemeente gestelde verplichtingen voor aanbieders waaronder rapportageverplichtingen en administratieve verplichtingen.
4. Het college kan het eerste lid, onderdeel b, buiten beschouwing laten indien bij de inschrijving aan de derde de eis wordt gesteld een prijs voor de dienst te hanteren die gebaseerd is op hetgeen gesteld is in het tweede en derde lid. Daarover legt het college verantwoording af aan de gemeenteraad.
5. Het college bepaalt met welke derde als bedoeld in het eerste lid hij een overeenkomst aangaat.

Artikel 22. Algemene voorziening dak- en thuislozen zonder verblijfsalternatief

Het college draagt binnen het kader van de opvang voor dak- en thuislozen zonder verblijfsalternatief zorg voor de mogelijkheid van kortdurend onderdak, in elk geval met een slaappleats indien noodzakelijk, en verder al dan niet inclusief voeding, douche en eventueel andere diensten of faciliteiten gedurende de nacht en de dag.

Artikel 23. Maatwerkvoorziening opvang

1. Een inwoner kan in aanmerking komen voor maatschappelijke opvang als hij:
 - a. feitelijk of residentieel dakloos is, en
 - b. niet in staat is zich op eigen kracht in de samenleving te handhaven, en
 - c. niet beschikt over alternatieven die de situatie van feitelijke of residentiele dakloosheid op kunnen heffen.
2. Een slachtoffer van huiselijk geweld kan in aanmerking komen voor opvang als deze:
 - a. slachtoffer is van geweld in huiselijke kring, en vanwege aspecten van veiligheid de thuissituatie moet verlaten, of indien sprake is van kindermishandeling en opvang van kind(eren) met de beschermende ouder/verzorger in de opvang noodzakelijk is, en
 - b. 18 jaar of ouder is, al dan niet met kinderen, en
 - c. geen mogelijkheden heeft om zelf, al dan niet met gebruikmaking van het eigen sociale netwerk of door interventie van derden een veilige situatie te creëren, of in alternatieve huisvesting te voorzien.
3. Het college draagt zorg voor kortdurend voltijdopvang naar aanleiding van een crisissituatie, op voor specifiek dat doel bestemde plekken, voor maatschappelijke opvang gedurende maximaal drie aaneengesloten dagen, en in geval van huiselijk geweld maximaal gedurende tien dagen.

Artikel 24. Beschermd wonen

1. Een inwoner kan in aanmerking komen voor beschermd wonen als:
 - a. hij toezicht en begeleiding nodig heeft, gericht op het bevorderen van zelfredzaamheid en participatie, het psychisch of psychosociaal functioneren, stabilisatie van een psychiatrisch ziekte beeld, het voorkomen van verwaarlozing of maatschappelijke overlast, of het afwenden van gevaar voor de inwoner of anderen;
 - b. hij psychische of psychosociale problemen heeft, en
 - c. hij niet in staat is zich op eigen kracht te handhaven in de samenleving en niet beschikt over alternatieven die de noodzaak voor beschermd wonen op kunnen heffen.

Artikel 25. Bijdrage verblijf beschermd wonen

1. Een inwoner is voor verblijf in beschermd wonen een bijdrage verschuldigd.
2. Inwoner mag bij opvang niet minder overhouden na het heffen van de bijdrage dan een bedrag aan zak- en kleedgeld, waarbij de zak- en kleedgeldgrens gelijk is aan het van toepassing zijnde bedrag, vermeld in artikel 23, eerste lid van de Participatiewet, zoals dat geldt in het lopende kalenderjaar, alsmede een bedrag in verband met de standaardpremie gecorrigeerd met de zorgtoeslag en inclusief vakantiegeld, overeenkomstig artikel 1, eerste lid, onderdeel g, van de Wet op de zorgtoeslag.

Artikel 26. Bijdrage verblijf in opvang

1. Een inwoner is voor verblijf in opvang een bijdrage verschuldigd.
2. De bijdrage voor opvang is gelijk aan de kostprijs voor het verblijf, met inachtneming van paragraaf vier van hoofdstuk drie van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015.
3. Onder de kostprijs van maatschappelijke opvang wordt de prijs verstaan waarvoor de gemeente opvang voor een inwoner heeft ingekocht.
4. Inwoner mag bij opvang niet minder overhouden na het heffen van de bijdrage dan een bedrag aan zak- en kleedgeld, waarbij de zak- en kleedgeldgrens gelijk is aan het van toepassing zijnde bedrag, vermeld in artikel 23, eerste lid van de Participatiewet, zoals dat geldt in het lopende kalenderjaar, alsmede een bedrag in verband met de standaardpremie gecorrigeerd met de zorgtoeslag en inclusief vakantiegeld, overeenkomstig volgens artikel 1, eerste lid, onderdeel g, van de Wet op de zorgtoeslag.

5. Indien de instelling bij voltijdopvang of crisisopvang aan de inwoner geen voeding verstrekt, dient de instelling de inwoner een bedrag per dag beschikbaar te stellen voor het inkopen van voedingsmiddelen. Dit bedrag is gelijk aan het bedrag dat het Nationaal Instituut voor Budgetvoorlichting jaarlijks berekent als gemiddelde kosten voor voeding per dag.
6. Afwezigheid uit de opvang, anders dan in verband met beëindiging van de opvang, wordt voor de verschuldigheid van de bijdrage buiten beschouwing gelaten.
7. Een inwoner is geen bijdrage verschuldigd, indien hij een vergoeding voor huisvesting betaalt aan een instelling.
8. Voor dagopvang, nachtopvang en noodopvang voor personen die de huiselijke situatie hebben verlaten in verband met risico's voor hun veiligheid als gevolg van huiselijk geweld is voor maximaal drie dagen geen bijdrage verschuldigd.
9. Een inwoner is bij maatschappelijke opvang geen bijdrage verschuldigd als hij tijdens zijn verblijf woonkosten is verschuldigd als hoofdbewoner voor de woning die hij heeft verlaten in verband met risico's voor de veiligheid in verband met huiselijk geweld.
10. De door het college aangewezen instellingen voor maatschappelijke opvang en opvang van personen die de huiselijke situatie hebben verlaten in verband met risico's voor hun veiligheid als gevolg van huiselijk geweld zijn verplicht de vastgestelde bijdrage van de inwoner te innen in alle gevallen dat de bijdrage niet door de gemeente wordt ingehouden op de bijstandsuitkering of inkomensvoorziening van de inwoner.
11. Het college stelt de bijdrage voor opvang vast.

Artikel 27. Klachtregeling

1. Aanbieders stellen een regeling vast voor de afhandeling van klachten van inwoners ten aanzien van alle voorzieningen.
2. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van de klachtregelingen van aanbieders door periodieke overleggen.

Artikel 28. Medezeggenschap bij aanbieders van maatschappelijke ondersteuning

1. Aanbieders stellen een regeling vast voor de medezeggenschap van inwoner over voorgenomen besluiten van de aanbieder welke voor de gebruikers van belang zijn ten aanzien van alle voorzieningen.
2. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van de medezeggenschapsregelingen van aanbieders door periodieke overleggen.

Artikel 29. Betrekken van ingezetenen bij het beleid

1. Het college stelt ingezetenen, waaronder in ieder geval inwoners of hun vertegenwoordigers, in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende maatschappelijke ondersteuning te doen, advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende maatschappelijke ondersteuning, en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen.
2. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen, waaronder in ieder geval inwoners of hun vertegenwoordigers, kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen voor de agenda kunnen aanmelden, en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie en ondersteuning.
3. Het college stelt nadere regels vast ter uitvoering van het eerste en tweede lid.

Artikel 30. Evaluatie

Het door het gemeentebestuur gevoerde beleid wordt eenmaal per vier jaar geëvalueerd, beginnend een jaar na de inwerkingtreding van de verordening. Het college zendt hiertoe telkens om de vier jaar beginnend een jaar na de inwerkingtreding van de verordening aan de gemeenteraad een verslag.

Artikel 31. Hardheidsclausule

Het college kan van deze verordening afwijken, voor zover strikte toepassing ervan, gelet op het met deze verordening nagestreefde belang, leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard.

Artikel 32. Intrekking oude verordening en overgangsrecht

1. De Verordening Wet maatschappelijke ondersteuning gemeente Midden-Groningen 2024, vastgesteld op 21 december 2023, wordt per 1 januari 2025 ingetrokken.
2. Een inwoner houdt recht op een lopende voorziening verstrekt op grond van de in het eerste lid genoemde verordening tot de dag waarop het college een nieuw besluit neemt, waarbij het besluit waarmee deze voorziening is verstrekt, wordt ingetrokken.
3. Op aanvragen die zijn ingediend onder de in het eerste lid genoemde verordening en waarop nog niet is beslist bij het in werking treden van deze verordening, is de verordening uit het eerste lid van toepassing.
4. Op bezwaarschriften tegen een besluit op grond van de in het eerste lid genoemde verordening wordt beslist op basis van die verordening.

Artikel 33. Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2025.
2. Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening Wet maatschappelijke ondersteuning gemeente Midden-Groningen 2025.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van 19 december 2024.

De Voorzitter,

De Griffier.